

İKİNCİ BÖLÜM KARAR

ERCAN DİN BAŞVURUSU

Başvuru Numarası	: 2014/94
Karar Tarihi	: 8/6/2016
Başkan	: Engin YILDIRIM
Üyeler	: Serdar ÖZGÜLDÜR Recep KÖMÜRCÜ Alparslan ALTAN Muammer TOPAL
Raportör	: Bahadır YALÇINÖZ
Başvurucu	: Ercan DİN
Vekili	: Av. Halil ÖZTÜRK

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, vazife malullüğü aylığı bağlanması talebinin reddine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılan davada Askeri Yüksek İdare Mahkemesi (AYİM) tarafından benzer davalardan farklı kararlar verilmesi nedeniyle eşitlik ilkesinin ve adil yargılama hakkının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 3/1/2014 tarihinde Anayasa Mahkemesine doğrudan yapılmıştır. Başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesi neticesinde başvurunun Komisyona sunulmasına engel teşkil edecek bir eksikliğinin bulunmadığı tespit edilmiştir.

3. İkinci Bölüm İkinci Komisyonunca 24/10/2014 tarihinde, başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

4. Bölüm Başkanı tarafından 18/1/2016 tarihinde, başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.

5. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlığın 17/2/2016 tarihli yazısında Anayasa Mahkemesinin önceki kararlarına ve bu kapsamda sunulan görüşlerine atfen başvuru hakkında görüş sunulmayacağı bildirilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

A. Olaylar

6. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ilgili olaylar özetle şöyledir:

7. Başvurucu, askerlik vazifesini yapmak üzere 26/2/2010 tarihinde birliğine katılmıştır.

8. Başvurucu 4/3/2010 tarihinde *ÇBR menüskopati* şüphesiyle Isparta Asker Hastanesine sevk edilmiş, yapılan muayene sonucunda *sağ akut diz ACL rüptürü* ön tanısıyla MR tetkiki için Isparta Devlet Hastanesine sevk edilmiştir.

9. Başvurucunun 11/3/2010 tarihinde yapılan muayenesinde dizindeki ödemin çözülmesinin beklenmesi için kendisine yedi gün istirahat verilmiştir.

10. Başvurucu 7/4/2010 tarihinde Derince Asker Hastanesine başvurmuş, *ön çapraz bağ rüptürü* tanısı ile Gölcük Asker Hastanesine sevk edilmiş, burada sağ diz ön çapraz bağ ameliyatı yapılarak kendisine üç ay hava değişimi verilmiştir.

11. Bundan sonra Kütahya ve Gölcük Asker Hastaneleri ile GATA Komutanlığı TSK Rehabilitasyon Merkezinde başvurunun tedavisine devam edilmiştir.

12. Başvurucu hakkında, tedavi sürecinin sonunda GATA Asker Hastanesi Sağlık Kurulunun 9/2/2011 tarihli raporu ile *sağ diz patella femoral eklem çıkığı ve sağ diz eklem kısıtlılığı* teşhisi ile "*B/58 F-2 askerliğe elverişli değildir.*" kararı verilmiştir.

13. Başvurucu 9/5/2011 tarihinde Sosyal Güvenlik Kurumuna başvurarak kendisine vazife malullüğü aylığı bağlanmasını talep etmiş ancak başvurusu, maluliyetinin neden ve ne tesiriyle meydana geldiğine ilişkin herhangi bir bilgi ve belgenin bulunmadığı gerekçesiyle reddedilmiştir.

14. Başvurucunun ret işleminin iptali istemiyle açtığı davada AYİM Üçüncü Dairesi 6/12/2012 tarihli ve E.2012/1139, K.2012/2404 sayılı kararında, dava konusu işlemlerde belirtilen gerekçeyle davanın reddine karar vermiştir.

15. Başvurucu 14/1/2013 tarihli dilekçesi ile kararın düzeltilmesini istemiş, 25/3/2013 tarihli dilekçesinin ekinde koşu yaparken dizinin dönmesi sonucu hastaneye sevk edildiğine ilişkin Eğitim Doktrin Komutanlığınca verilen 14/3/2013 tarihli yazıyı ve 29/1/2013 tarihli dilekçesinin ekinde de olaya ilişkin tanık beyanlarını AYİM Üçüncü Dairesine ibraz etmiştir.

16. AYİM Üçüncü Dairesi 4/4/2013 tarihli kararıyla başvurunun ibraz ettiği belgelerin davanın esasını etkileyebilecek nitelikte olduğundan bahisle karar düzeltme istemini kabul ederek usule ilişkin işlemlerin tamamlanmasına karar vermiştir.

17. AYİM Üçüncü Dairesi 4/4/2013 tarihli ara kararıyla, davacının koşu yaparken dizinin döndüğüne dair bilginin nereden ve nasıl temin edildiğine dair bilginin ve buna ilişkin varsa kaydın gönderilmesini istemiş; Eğitim Doktrin Komutanlığının 24/6/213 tarihli dilekçesi ile bilgi edinme başvurusu üzerine düzenlenen belgede yer alan bilginin ilgilinin kendi beyanı ve birlikte eğitim gördüğü erlerin ifadesi doğrultusunda verildiği, olayın ne şekilde ve nasıl meydana geldiğine ilişkin bilgi, belge, tutanak veya kaydın bulunmadığı bildirilmiştir.

18. AYİM Üçüncü Dairesi 11/7/2013 tarihli ara kararıyla 58'inci Piyade Eğitim Alay Komutanlığından başvurunun koşu sırasında düştüğü yönünde ifade veren üç erin Komutanlıkta askerlik yapıp yapmadıkları ile askerlik hizmeti yapmış iseler başvuru ve bu kişilerin hangi bölük veya bölüklerde askerlik hizmetini yaptıklarının bildirilmesini istemiş, ifade verenlerin başvuru ile aynı dönemde ve aynı komutanlıkta askerlik hizmeti yaptığı Komutanlıkça bildirilmiştir.

19. AYİM Üçüncü Dairesi 18/9/2013 tarihli ara kararıyla Gülhane Askerî Tıp Akademisi Hastanesinden, başvurusunun askerliğe elverişsiz hâle gelmesine neden olan rahatsızlığının sağ diz ön çapraz bağ ameliyatı ile ilgisinin veya bu rahatsızlığının devamı olup olmadığı ile sakatlığın koşu sırasında istem dışı dizin ters dönmesine bağlı olarak meydana gelmesinin mümkün olup olmadığı hususlarına ilişkin sağlık kurulu raporunun gönderilmesini; 58'inci Piyade Eğitim Alay Komutanlığından ise ifade sahiplerinin ve başvurusunun 3-4 Mart 2010 tarihi itibarıyla hangi birlikte görevli oldukları ile aynı tarihlerde koşu eğitimi yaptırılıp yaptırılmadığının veya bu koşunun yaptırılmasının mümkün olup olmadığının bildirilmesini istemiştir.

20. Gülhane Askerî Tıp Akademisi Komutanlığı Askerî Tıp Fakültesi ve Eğitim Hastanesi Baştabipliğince düzenlenen 6/11/2013 tarihli ek raporda başvurusunun askerliğe elverişsiz olmasının nedeninin geçirdiği sağ diz ön çapraz bağ lezyonu olduğu, bu durumun maruz kalınan diz travmasına bağlı olarak gelişebileceği kanaatine varıldığı belirtilmiştir.

21. Komutanlıkça da başvuru ile ifade sahibi erlerin aynı bölükte askerlik hizmeti yaptıkları belirtilmiş, diğer yandan 3-4 Mart 2010 tarihinde koşu eğitimi yaptırılıp yaptırılmadığı tespit edilememiş ise de sağlık muayenesinde "Koşu yapar." kararı alan erlere eğitim maksatlı koşular yaptırıldığı, benzer bir çalışmanın yapılmış olabileceği yönünde cevap verilmiştir.

22. AYİM Üçüncü Dairesi 28/11/2013 tarihli ve E.2013/431, K.2013/1446 sayılı kararıyla davanın reddine karar vermiştir. Karar gerekçesi şöyledir:

"AYİM 3'üncü Dairesinin 04.04.2013 tarih ve Gensek No:2013/137, Esas No:2013/431 sayılı kararı ile davacının 03.03.2010 tarihinde 3 km. koşu yaparken dizinin döndüğüne dair bilginin nereden ve nasıl temin edildiğinin bildirilmesi ve olayın bu şekilde meydana geldiğine dair bir kayıt varsa gönderilmesi istenilmiş, K.K. Eğitim ve Doktrin Komutanlığının 24.06.2013 tarihli yazısı ile davacının 3 km. koşu sırasında dizinin döndüğüne dair bilginin ilgilinin birlikte eğitim gördüğü acemi erlerin ifadeleri doğrultusunda yazıldığı, bunun haricinde olayın nasıl meydana geldiğini gösterir bir tutanak, herhangi bir kayıt tespit edilmediği bildirilmiştir.

AYİM 3'üncü Dairesinin 18.09.2013 tarihli ara kararı üzerine 58'inci P.Eğt.A.K.lığının 08.11.2013 tarihli yazısı ile acemi birliğinde beden eğitimi ve spor yönergesi gereği erlere temel beden eğitimi konularının verildiği ve 3000 m. koşunun da bu kapsamda olduğu, ancak 03.04.2010 tarihinde 3000 m. koşu yaptırılıp yaptırılmadığının tespit edilemediği bildirilmiştir.

GATÂ Asker Hastanesinin 06.11.2013 tarihli ek raporunda davacının rahatsızlığının sağ ön çapraz bağ lezyonu olduğu, bu rahatsızlığın diz travmasına bağlı olarak gelişebileceği belirtilmiştir.

...

Dava konusu uyuşmazlığın maluliyetin vazifesinin sebep ve tesiri ile oluşup oluşmadığı noktasında odaklandığı anlaşılmaktadır.

Her ne kadar davacı askerlik vazifesini yaparken düz koşu sırasında dizinin ters dönmesi sonucu sakatlandığını beyan etmiş ve davacının spor esnasında dizinin döndüğü beyanlarına atıfta bulunularak davacının bu beyanı davacı hakkında düzenlenen raporlara geçirilmiş, yine davacı tarafından kararın düzeltilmesi aşamasında yaralanmanın 3000 m. koşu

esnasında meydana geldiğine dair Eğitim ve Doktrin Komutanlığının 14.03.2013 tarihli yazısı ve yukarıda sözü edilen tanık beyanları ibraz edilmiş ise de;

Davacının iddia ettiği gibi 04.03.2010 tarihinde davacının koşu sırasında dizinden sakatlandığına dair 04.03.2010 tarihinde ilk muayenesinin yapıldığı revir kaydında herhangi bir bilgi yer almamaktadır. 58'inci P.Er Eğt. Tuğ. K.lığının 06.10.2011 tarih ve PER:9640-626-11/Er İşl. sayılı yazısı ile de davacının iddia ettiği gibi bir olay meydana geldiğine ilişkin olarak herhangi bir bilgi ve belge bulunmadığı bildirilmiştir.

Kara Kuvvetleri Eğitim ve Doktrin Komutanlığının 24.06.2013 tarihli yazısında 14.03.2013 tarihli yazılarındaki davacının 03.03.2010 tarihindeki 3000 m. koşu sırasında yaralandığına dair ibarelerin davacının müracaatında eklediği tanık beyanlarına dayanılarak yazıldığı, bunun dışında başka bir bilgi ve belge bulunmadığı belirtilmiştir. Davacının ibraz ettiği tanık beyanları incelendiğinde, tanıkların farklı yerlerde ifade verdikleri, ifadelerinin hemen hemen aynı cümlelerle yazıldığı dikkate alındığında tanık ifadelerinin de ciddi ve inandırıcı olmadığı değerlendirilmiştir.

Tüm bu açıklamalar birlikte değerlendirildiğinde davacının soyut iddiası dışında, davacının beyanlarını destekler nitelikte davacının malûliyetinin askerlik hizmetinin sebep ve tesiri ile meydana geldiğine ilişkin herhangi bir bilgi ve belgenin bulunmaması sebebiyle malûliyetin oluşumunda askerlik hizmetinin sebep ve tesirinin bulunmadığı, vazife malûllüğü aylığı bağlanabilmesi için 5434 sayılı Kanunun öngördüğü koşulların davacı yönünden oluşmadığı, davacı hakkında tesis edilen işlemlerde hukuka aykırılık olmadığı sonuç ve vicdani kanaatine varılmıştır."

23. Karar, başvuruca 25/12/2013 tarihinde tebliğ edilmiştir.

24. Başvurucu 3/1/2014 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

25. Başvurucu tarafından aynı olay sonucu sakat kaldığından bahisle uğradığını ileri sürdüğü maddi ve manevi zararlarının tazmini istemiyle açılan davada AYİM İkinci Dairesi 18/12/2013 tarihli ve E.2012/821, K.2013/1547 sayılı kararıyla başvuruca 75.000 TL maddi ve 15.000 TL manevi tazminat ödenmesine karar vermiştir. Kararın ilgili kısmı şöyledir:

"Davacının yaralanmasının, Asliye Hukuk Mahkemesinde açılan dava esnasında Milli Savunma Bakanlığınca savunma kapsamında talep edilmesi üzerine gönderilen Antalya 3'üncü Piyade Eğitim Tuğay Komutanlığının 30.01.2012 tarihli yazısında belirtilen, davacının Burdur 58'inci P.Eğt.A.K.lığında askerlik görevini ifa ettiği sırada, 04.03.2010 tarihinde acemi birliğinde düz koşu yaparken dizinin dönmesi sonucu ambulans ile eğitim gördüğü Binbaşı Maruf Kışlası içerisindeki Birinci Basamak Muayene Merkezine sevk edilerek hakkında bir gün yatak istirahatinin uygun görüldüğü, müteakiben Isparta Asker Hastanesine sevk edildiğine ilişkin kayıt, tedavi sürecinin bu tarihten sonra devam etmesi ve dosyadaki diğer belgeler dikkate alınarak, 04.03.2010 tarihinde eğitim maksatlı olarak yapılan düz koşu esnasında meydana geldiği kanaatine varılmıştır.

Söz konusu idareye atfî kabil kusur bulunmamakla birlikte, zararlı sonuç ile hizmet arasında illiyet bağı bulunduğundan, zararın davacı üzerinde bırakılmayarak topluma yayılması hakkaniyet gereği olduğundan, meydana gelen zararın, olayın düz koşu esnasında meydana gelmesi, olayın oluş biçimi dikkate alınarak rahatsızlığın meydana gelmesinde, davacının bünyesel durumu da dikkate alınarak, davalı idarece kusursuz sorumluluk ilkesi gereğince karşılanması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır."

26. Karar, başvurucuya 6/2/2014 tarihinde tebliğ edilmiş, karara karşı karar düzeltme kanun yoluna başvurulmamıştır.

27. Başvurucu, vazife malulü sayılması istemiyle açtığı davada verilen karara karşı 19/3/2014 tarihli dilekçesi ile yargılamanın yenilenmesi talebinde bulunmuştur.

28. AYİM Üçüncü Dairesi 3/4/2016 tarihli ve E.2015/755, K.2016/326 sayılı kararıyla yargılamanın yenilenmesi talebinin reddine karar vermiştir. Karar gerekçesi şöyledir:

"Her ne kadar davacı daha önce dosyada yazılı beyanları bulunan tanıklara ilaveten Mücahit isimli bölük çavuşunun da tanık olarak dinlenmesini talep etmiş ise de; tanıkların yazılı beyanları 28.11.2013 tarih ve 2013/431-1446 E.K. sayılı kararında tartışılmış ve değerlendirilmiştir. İdari yargıda yazılılık ilkesi esas olup, Mahkeme huzurunda tanık dinlenmesine ilişkin bir usul hükmü bulunmamaktadır.

Davacının AYİM 2'nci Dairesinde davacı hakkında görülen maddi ve manevi tazminat istemli 2012/821 E., 2013/1547 Karar sayılı dava dosyası getirilerek incelenmiş, dosyada Piyade Alb. Ü. S. tarafından imzalanmış 15.02.2012 tarihli yazıda "1. ... Ercan DİN'in birliğimizdeki acemi eğitimi döneminde 03 Mart 2010 tarihinde düz koşu esnasında dizinin dönmesi sonucu ambulans ile Alay Komutanlığı Birinci Basamak Muayene Merkezine, müteakiben hastane servisi ile Isparta Asker Hastanesine sevk edilmiştir. 2. Söz konusu olay, ilk kaza raporu düzenlemeyi gerektirmediği için olay tespit tutanağı, ilk kaza raporu, ayrıntılı kaza raporu hazırlanmamıştır." ibarelerine yer verildiği görülmüş, yapılan araştırmada söz konusu yazıda imzası olan P.Alb. Ü. S.'ın olay tarihinde Burdur 58'inci P.A.K.lığında görevli olmadığı olaydan yaklaşık iki yıl sonra 16 Ocak 2012-01 Temmuz 2014 tarihleri arasında söz konusu birlikte görev yaptığı K.K.K.lığının 23 Kasım 2015 tarihli yazısından anlaşılmıştır.

Davacı tarafından olaya ilişkin tutanağın Mehmetçik Vakfında bulunduğu belirtiltiği dikkate alınarak söz konusu tutanak Mehmetçik Vakfından istenmiş, TSK Mehmetçik Vakfının 12.11.2015 tarihli yazısı ekinde P.Üğm. S. B. tarafından imzalanmış, "OLAYIN KISACA CEREBYAN TARZI" başlıklı fotokopi tutanak gönderilmiştir. Söz konusu tutanakta "03 Mart 2010 tarihinde temel beden eğitimi saatinde bulunduğu takım içerisinde ısınma koşusu yaparken dizinin dönmesi sonucunda rahatsızlığını beyan etmiştir. Akabinde eğitim alanına ambulans çağrılarak revire sevk edilmiştir. ..." ibarelerine yer verildiği görülmüştür.

Yapılan araştırmada S. B.'ın 03 Mart 2010 tarihi itibarıyla 58'inci P.A.K.lığında Tk.K. olduğunu, ancak davacının takımında değil aynı bölükte farklı takımda görevli olduğunu, bahsedilen olaya şahit olmadığını, P.Er Ercan DİN'i hiç görmediğini, olayı 2013 yılında BİMER veya Mehmetçik

Vakfından gelen yazı üzerine öğrendiğini, bunun üzerine araştırma yapıp vizite defterini kontrol edip tutanak tanzim ettiğini beyan ettiği, Tuzla Piyade Okul Komutanlığının 10.02.2016 tarihli yazısından anlaşılmıştır.

Tüm bu açıklamalar birlikte değerlendirildiğinde, davacının ileri sürdüğü hususların 1602 sayılı Kanununun 64'üncü maddesi kapsamında yeni delil olmadığı ve yargılamanın yenilenmesini gerektirecek nitelik taşımadığı sonuç ve kanaatine varılmıştır."

B. İlgili Hukuk

29. 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun geçici 18. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"İlgili kanunlarında düzenleme yapılmıyaya kadar;

a) 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Kanununun 56 ncı maddesinin birinci fıkrasında belirtilenlerden bu Kanunla yürürlükten kaldırılan maddeleri dahil 5434 sayılı Kanuna göre vazife veya harp malulü sayılması gerekenlerin ve Türk Silâhlı Kuvvetleri tarafından görevlendirildiği tarihte uzun vadeli sigorta kollarına tabi olarak çalışmayanlardan bu Kanunla yürürlükten kaldırılan maddeleri dahil 5434 sayılı Kanuna göre harp malulü sayılması gerekenlerin kendileri ile bunların dul ve yetimlerine bağlanacak aylıklar hakkında bu Kanunun yürürlük tarihinden önceki hükümlerin uygulanmasına devam olunur."

30. 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu'nun mülga 44. maddesinde malullük şu şekilde tanımlanmıştır:

"Her ne sebep ve suretle olursa olsun vücutlarında hasıl olan arızalar veya düçar oldukları tedavisi imkansız hastalıklar yüzünden vazifelerini yapamıyacak duruma giren iştirakçilere (malul) denir ve haklarında bu kanunun malullüğe ait hükümleri uygulanır."

31. 5434 sayılı Kanun'un mülga 45. maddesinde vazife malullüğü ve vazife malulü şu şekilde tanımlanmıştır:

"44 üncü maddede yazılı malullük; a) İştirakçilerin vazifelerini yaptıkları sırada vazifelerinden doğmuş olursa; b) Vazifeleri dışında kurumların verdiği her hangi bir kuruma ait başka işleri yaparken, bu işlerden doğmuş olursa; c) Kurumların menfaatini korumak maksadıyla bir iş yaparken o işten doğmuş olursa (Maksadın ilgili kurumlarca kabul edilmesi şartıyla); ç) Fabrika, atelye ve benzeri işyerlerinde, işe başlamadan evvel iş sırasında veya işi bitirdikten sonra, o işyerinde husule gelen ve yine o işyerinin mahiyetinden veya çalışma konusundan ileri gelen kazadan doğmuş olursa; buna (Vazife malullüğü) ve bunlara uğrıyanlara da (Vazife malulü) denir."

32. 5434 sayılı Kanun'un 56. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Muvazzaf, yedek ve gönüllü erlerin silah altında buldukları esnada veya celp ve terhislerinde (serbest sevker dahil) sevkeri sırasında, Yedek Subay okulu öğrencilerinin gerek okulda, gerek okuldan evvelki hazırlık kıtasında vazife malulü olmaları halinde, kendilerine, öğrenim durumlarına göre, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 36 ncı maddesinde tespit edilen giriş derece ve kademe tutarlarının, daha önce Devlet Memuriyetinde bulunmuş olanlardan kazanılmış hak aylıkları veya emekli keseneğine esas

aylıkları, sözü edilen giriş derece ve kademe tutarının üzerinde olanlara bu aylıkları emeklilik gösterge tablosunda karşılığı olan derece ve kademe tutarının,%70'i üzerinden aylık bağlanır."

33. 4/7/1972 tarihli ve 1602 sayılı Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Kanunu'nun 26. maddesi şöyledir:

"Daireler Kurulu asker kişilerle ilgili aşağıda yazılı uyuşmazlıklara ve davalara bakar.

- a) Birden fazla dairenin görevine taallük eden davalar;
- b) Askeri Yüksek İdare Mahkemesinin daireleri arasında çıkan görev ve yetki uyuşmazlıkları;
- c) Bakanlar Kurulu kararlarına karşı açılan davalar;
- d) Danıştay'dan alınan düşünceler üzerine uygulanan eylem ve işlemler hakkında açılan davalar;
- e) Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Başkanının veya Başsavcının yahut dairelerin prensibe taallük eden hususlarda Daireler Kurulunda görüşülmesini uygun gördükleri davalar,

(e) bendinde yazılı olan yetkinin Başkan tarafından kullanılması, davanın açılması sırasında; Başsavcı tarafından kullanılması, esas hakkında düşünce verilmeden önce olur.

Bu yetkinin Başsavcı tarafından kullanılması halinde, dava dosyası ilgili dairece ayrıca bir karar verilmesine mahal kalmaksızın Daireler Kuruluna tevdi olunur."

34. 1602 sayılı Kanun'un 64. maddesi şöyledir:

"Daireler ile Daireler Kurulundan verilen kararlar hakkında, aşağıda yazılı sebepler dolayısıyla yargılamanın iadesi istenebilir.

a) Zorlayıcı sebepler dolayısıyla veya lehine karar verilen tarafın eyleminden doğan bir sebeple elde edilemeyen bir belgenin, kararın verilmesinden sonra ele geçirilmiş olması;

b) Karara esas olarak alınan belgenin sahteliğine hükmedilmiş veya sahte olduğu, mahkeme veya resmi bir makam huzurunda ikrar olunmuş veya sahtelik hakkındaki hüküm karardan evvel verilmiş olup da yargılamanın iadesini isteyen kimsenin, karar zamanında bundan haberi bulunmamış olması;

c) Karara esas olarak alınan bir ilam hükmünün kesin hüküm halini alan bir kararla bozularak ortadan kalkması;

d) Bilirkişinin kasıtlı gerçeğe aykırı beyan ve ihbarda bulunduğu, hükümle tahakkuk etmesi;

e) Lehine karar verilen tarafın, karara etkisi olan bir hile kullanmış olması;

f) Vekil veya kanuni temsilci olmayan kişiler huzuru ile davanın görülüp karara bağlanmış bulunması;

g) Çekilmeye mecbur olan Başkan veya üyenin katılması ile karar verilmiş olması;

h) Tarafları ve sebebi aynı olan bir dava hakkında verilen karara aykırı yeni bir karar verilmesine sebep olabilecek bir madde yokken, aynı Daire veya diğer Daireler yahut Daireler Kurulu tarafından evvelki ilamın hükmüne aykırı bir karar verilmiş bulunması.

ı) Kararın, İnsan Haklarını ve Ana Hürriyetleri Korumaya Dair Sözleşmenin veya eki protokollerin ihlali suretiyle verildiğinin ve hükmün bu aykırılığa dayandığının, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin kesinleşmiş kararıyla tespit edilmiş olması.

Birinci fıkranın (ı) bendi kapsamına giren kararlar hakkında yargılamanın iadesi, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararının kesinleştiği tarihten itibaren bir yıl içinde istenebilir."

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

35. Mahkemenin 8/6/2016 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları

36. Başvurucu; askerliğini yapmakta iken spor faaliyeti sırasında düşerek sakatlandığını, dosyadaki bilgi ve belgeler, alınan raporlar ile tanık ifadelerinin bunu teyit ettiğini, hâl böyle iken kendisine vazife malullüğü aylığı bağlanması talebinin reddine ilişkin idari işlem ile buna karşı açtığı davanın reddedildiğini, gerekçede sakat kalmasına neden olan olayın belgelendirilmediğinin ifade edilmesine karşın benzer olayda AYİM'in belge şartı aramadığını belirterek eşitlik ilkesinin ve adil yargılama hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştü ve vazife malulü kabul edilerek idareye yapılan başvuru tarihinden itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte aylık bağlanması talebinde bulunmuştur.

37. Diğer yandan başvuru, AYİM İkinci Dairesinin tazminata ilişkin verdiği karar üzerine Anayasa Mahkemesine sunduğu dilekçede yargı kararları arasında birliğin sağlanması ve idareye güven anlamında kararın dikkate alınmasını istemiştir.

B. Değerlendirme

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

38. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (Tahir Canan, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16). Buna göre başvuru malulü aylığı bağlanmaması işleminin iptali istemiyle açtığı davanın reddedilmesi ve hukuk kurallarının uygulanmasıyla bağlantılı olarak eşitlik ilkesi ile adil yargılama hakkının ihlali iddialarının özü, AYİM Dairelerinin aynı olay nedeniyle açılan davalarda farklı kararlar vermesine ilişkin olduğu anlaşılmış ve başvuru, yargılamanın adil olmadığı iddiası kapsamında değerlendirilmiştir.

39. Anayasa'nın 148. maddesinin (4) numaralı fıkrası şöyledir:

"Bireysel başvuruda, kanun yolunda gözetilmesi gereken hususlarda inceleme yapılamaz."

40. İlke olarak derece mahkemeleri önünde dava konusu yapılmış maddi olay ve olguların kanıtlanması, delillerin değerlendirilmesi, hukuk kurallarının yorumlanması ve uygulanması ile derece mahkemelerince uyuşmazlıkla ilgili varılan sonucun esas

yönünden adil olup olmaması bireysel başvuruyu incelemesine konu olamaz. Bunun tek istisnası, derece mahkemelerinin tespit ve sonuçlarının adaleti ve sağduyuyu hiçe sayan tarzda bariz takdir hatası içermesi ve bu durumun kendiliğinden bireysel başvuruyu kapsamındaki hak ve özgürlükleri ihlal etmiş olmasıdır. Bu çerçevede kanun yolu şikâyeti niteliğindeki başvurular, derece mahkemesi kararları açık bir keyfilik içermedikçe Anayasa Mahkemesince incelenemez (*Necati Gündüz ve Recep Gündüz*, B. No: 2012/1027, 12/2/2013, § 26).

41. Bununla birlikte başvurucunun şikâyetleri, AYİM tarafından delillerin değerlendirilmesinde ve hukuk kurallarının yorumlanmasında isabet olmadığından ya da yargılamanın sonucundan ziyade özü itibarıyla AYİM Dairelerinin aynı olaydan kaynaklanan davalarda farklı sonuçlara ulaşması ile ilgilidir. Bu sebeple AYİM kararlarındaki farklılaşmanın adil yargılanma hakkını zedeleyip zedelediğinin incelenmesi gerekmektedir.

42. Dolayısıyla başvurucunun adil yargılanma hakkının ihlal edildiği şikâyeti açıkça dayanaktan yoksun olmadığı gibi diğer kabul edilemezlik nedenlerinden herhangi biri de bulunmamaktadır. Bu nedenle başvuru hakkında kabul edilebilirlik kararı verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

43. Başvurucu, aynı olay nedeniyle açılan tam yargı davasında dizinden sakatlanması olayının koşu eğitimi sırasında meydana geldiğinin kabul edilmesine karşın vazife malullüğü aylığı bağlanmaması işleminin iptali istemiyle açılan davada, soyut iddialar dışında maluliyetin askerlik hizmetinin sebep ve tesiri ile meydana geldiğine ilişkin herhangi bir bilgi ve belgenin bulunmadığı, vazife malullüğü aylığı bağlanabilmesi için 5434 sayılı Kanun'un öngördüğü koşulların oluşmadığı gerekçesiyle reddedilmesinin adil yargılanma hakkını ihlal ettiğini ileri sürmüştür.

44. Anayasa'nın 36. maddesinin (1) numaralı fıkrası şöyledir:

“Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir.”

45. Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrasında herkesin yargı organlarına davacı ve davalı olarak başvurabilme ve bunun doğal sonucu olarak da iddiada bulunma, savunma ve adil yargılanma hakkı güvence altına alınmıştır. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (Sözleşme) metni ile Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) kararlarından ortaya çıkan ve adil yargılanma hakkının somut görünümleri olan alt ilke ve haklar, Anayasa'nın 36. maddesinde yer verilen adil yargılanma hakkının da unsurlarıdır. Anayasa Mahkemesi Anayasa'nın 36. maddesi uyarınca inceleme yaptığı birçok kararında, ilgili hükmü Sözleşme'nin 6. maddesi ve AİHM içtihadı ışığında yorumlamak suretiyle Sözleşme'nin lafzi içeriğinde yer alan ve AİHM içtihadıyla adil yargılanma hakkının kapsamına dâhil edilen ilke ve haklara Anayasa'nın 36. maddesi kapsamında yer vermektedir (*Güher Ergun ve diğerleri*, B. No: 2012/13, 2/7/2013, § 38).

46. Bu noktada hukuk devletinin gereklerinden birini de hukuk güvenliği ilkesi oluşturmaktadır (AYM, E.2008/50, K.2010/84, 24/6/2010 ve E.2012/50, K.2012/128, 20/9/2012). AİHM de benzer biçimde, adil yargılanma hakkının hukuk devletinin Sözleşmecî devletlerin ortak mirası olduğunu belirten Sözleşme'nin ön sözüyle birlikte yorumlanması gerektiğini belirtmektedir. Hukuk devletinin asli

unsurları arasında yer alan hukuki belirlilik veya güvenlik ilkesi ise hukuki durumlarda belirli bir istikrarı temin etmekte ve kamunun mahkemelere güvenine katkıda bulunmaktadır. Birbiriyle uyuşmayan mahkeme kararlarının sürüp gitmesi, yargı sistemine güveni azaltarak yargısal bir belirsizliğe yol açabilir (*Nejdet Şahin ve Perihan Şahin/Türkiye* [BD], B. No: 13279/05, 20/10/2011, § 57).

47. Bununla birlikte farklı kararların aynı mahkemeden çıkmış olması, tek başına adil yargılanma hakkının ihlali anlamına gelmeyecektir (Benzer yöndeki AİHM kararları için bkz. *Pinto/Portekiz*, B. No: 39005/04, 20/5/2008, § 41; *Tudor Tudor/Romanya*, B. No: 21911/03, 24/3/2009, § 29; *Remuszko/Polonya*, B. No: 1562/10, 16/7/2013, § 92).

48. Diğer yandan bireylerin makul güvenlerinin korunması ve hukuki güvenlik ilkesi, içtihadın değişmezliği şeklinde bir hak bahşetmemektedir (Benzer yöndeki AİHM kararları için bkz. *Unédic/Fransa*, B. No: 20153/04, 18/12/2008, § 74; *Nejdet Şahin ve Perihan Şahin/Türkiye*, § 58). Mahkemelerin yorumlarında dinamik bir yaklaşımın sürdürülememesi reform ya da gelişimi engelleyeceğinden kararlardaki değişim, adaletin iyi bir şekilde gerçekleştirilmesine aykırılık teşkil etmez (Benzer yöndeki AİHM kararı için bkz. *Atanasovski/Makedonya Eski Yugoslav Cumhuriyeti*, B. No: 36815/03, 14/1/2010, § 38).

49. Mahkeme içtihatlarındaki değişme yargı organlarının takdir yetkisi kapsamında kalmakta olup böyle bir değişiklik özü itibarıyla önceki çözümün tatminkâr bulunmaması anlamına gelir (Benzer yöndeki AİHM kararı için bkz. *S.S.Balıkçıçesme Beldesi Tarım Kalkınma Kooperatifi ve diğerleri/Türkiye*, B. No: 3573/05..., 17293/05, 30/11/2010, § 28). Ancak aynı hususta daha önce çıkan kararlardan farklı bir hüküm kurulması hâlinde mahkemelerce bu farklılaşmaya ilişkin makul bir açıklama getirilmesi gerekmektedir (Benzer yöndeki AİHM kararı için bkz. *Stoilkovska/Makedonya Eski Yugoslav Cumhuriyeti*, B. No: 29784/07, 18/7/2013, § 49).

50. Yüksek mahkemelerin oynaması gereken rol tam da yargı kararlarında doğabilecek içtihat farklılıklarına bir çözüm getirmektir. Bununla birlikte yeni kabul edilmiş bir yasanın yorumlanmasında olduğu gibi bazı hâllerde içtihadın müstakar hâle gelmesinin belirli bir zamana ihtiyaç duyacağı açıktır (Benzer yöndeki AİHM kararları için bkz. *Zielinski and Pradal and Gonzalez ve diğerleri/Fransa* [BD], B. No: 24846/94..., 34173/96, 28/10/1999, § 59; *Schwarzkopf ve Taussik/Çek Cumhuriyeti* (k.k.), B. No: 42162/02, 2/12/2008).

51. İhtilaf konusu davalardaki uyuşmazlıkların veya olayların birbirinden farklılık göstermesi, iki karardaki farklılaşan değerlendirmeleri haklı gösterir ve aynı konuda verilmiş çelişen hükümlerden bahsedilemez (Benzer yöndeki AİHM kararı için bkz. *Erol Uçar/Türkiye* (k.k.), B. No: 12960/05, 29/9/2009).

52. Yüksek mahkemelerin ya da nihai merci olarak bir uyuşmazlığı çözüme bağlayan mahkemelerin aynı konuya ilişkin kararlarında davaların içeriğinden kaynaklanmayan farklı kabullerin bulunması hâlinde ise hareket noktası, derece mahkemelerinin değerlendirme veya yorumlarından hangisinin doğru olduğunun ve tercih edilmesi gerektiğinin tespit edilmesi olmayacaktır (Benzer yöndeki AİHM kararı için bkz. *Stefanica ve diğerleri/Romanya*, B. No: 38155/02, 2/11/2010, § 34).

53. Bununla birlikte Anayasa Mahkemesi, kararlarda yaşanan değişimin hukuki bir belirsizliğe yol açıp açmadığına ve başvuru bakımından öngörülebilir olup olmadığına yönelik bir inceleme yapabilir (*Türkan Bal*, B. No: 2013/6932, 6/1/2015, § 58).

54. Başvurucunun, vazife malullüğü aylığı bağlanmaması işleminin iptali talebiyle AYİM Üçüncü Dairesinde açtığı davada anılan Daire; başvurucunun dizinde meydana gelen sakatlığın koşu eğitimi sırasında meydana gelip gelmediği, koşu eğitimi sırasında meydana geldiği yönünde ifadesi bulunanların başvurucu ile aynı zamanda aynı bölükte görev yapıp yapmadığı ve koşu eğitimi sırasında düşmenin böyle bir rahatsızlığa sebebiyet verip vermeyeceği hakkında görev yapılan komutanlıktan bilgi ve belgeler istemiş; Gülhane Askerî Tıp Akademisinden Sağlık Kurulu raporu almış, gelen bilgi ve belgelere göre de uyumsuzluğun çözümünün maluliyetin vazifenin sebep ve tesiri ile oluşup oluşmadığı noktasında odaklandığını belirterek "... [D]avacının soyut iddiası dışında, davacının beyanlarını destekler nitelikte davacının maluliyetinin askerlik hizmetinin sebep ve tesiri ile meydana geldiğine ilişkin herhangi bir bilgi ve belgenin bulunmaması sebebiyle maluliyetin oluşumunda askerlik hizmetinin sebep ve tesirinin bulunmadığı, vazife malullüğü aylığı bağlanabilmesi için 5434 sayılı Kanunun öngördüğü koşulların davacı yönünden oluşmadığı, davacı hakkında tesis edilen işlemde hukuka aykırılık olmadığı sonuç ve vicdani kanaatine varılmıştır." gerekçesiyle davanın reddine karar vermiştir.

55. Diğer taraftan başvurucunun koşu eğitimi sırasında düşmesi sonucu dizinde meydana gelen rahatsızlıktan dolayı uğradığını ileri sürdüğü maddi ve manevi zararların tazmini istemiyle açtığı davada AYİM İkinci Dairesi, Antalya 3'üncü Piyade Eğitim Tugay Komutanlığının 30/1/2012 tarihli yazısında başvurucunun Burdur 58'inci P.Eğt.A.K.hğında askerlik görevini ifa ettiği sırada 4/3/2010 tarihinde acemi birliğinde düz koşu yaparken dizinin dönmesi sonucu eğitim gördüğü Binbaşı Maruf Kışlası içindeki Birinci Basamak Muayene Merkezine ambulans ile sevk edilerek hakkında bir gün yatak istirahatinin uygun görülmesi, müteakiben Isparta Asker Hastanesine sevk edildiğine ilişkin kayıt ve tedavi sürecinin bu tarihten sonra devam etmesi ile dosyadaki diğer belgeleri dikkate alarak başvurucunun sakatlığının 4/3/2010 tarihinde eğitim maksatlı olarak yapılan düz koşu esnasında gerçekleştiği kanaatine ulaşmış; olayda idareye atfi kabil kusur bulunmamakla birlikte zararlı sonuç ile hizmet arasında illiyet bağı bulunduğundan ve zararın davacı üzerinde bırakılmayarak topluma yayılması hakkaniyet gereği olduğundan kusursuz sorumluluk ilkesi gereğince başvurucuya maddi ve manevi tazminat ödenmesine karar vermiştir.

56. Bu duruma göre vazife malullüğü aylığı bağlanmaması işleminin iptali için açılan davada AYİM Üçüncü Dairesi, başvurucunun dizinden sakatlanmasına ilişkin olayın eğitim koşusu sırasında meydana gelmediği sonucuna varmak suretiyle davanın reddine karar vermiş iken aynı olay nedeniyle başvurucunun uğradığı maddi ve manevi zararların tazmini istemiyle açılan davada AYİM İkinci Dairesi, başvurucunun dizinden sakatlanmasına ilişkin olayın eğitim koşusu sırasında meydana geldiği gerekçesiyle başvurucuya tazminat ödenmesine karar vermiştir.

57. Başvurucu tarafından AYİM İkinci Dairesinin kararı üzerine AYİM Üçüncü Dairesinden yargılamanın yenilenmesi talebinde bulunulmuş ise de anılan Daire olayın meydana gelmesine ilişkin sunulan tutanaklarda imzası bulunan görevlilerin olay esnasında başvurucunun yanında olmadıkları veya daha sonra ilgili komutanlıkta göreve başladıkları gerekçeleriyle yargılamanın yenilenmesi talebini kabul etmemiştir.

58. Yukarıdaki açıklamalar çerçevesinde başvurucu tarafından hak ihlaline neden olduğu ileri sürülen AYİM Üçüncü Dairesi kararında başvurucunun dizinde meydana gelen rahatsızlığın koşu eğitimi sırasında meydana gelmediği gerekçesiyle dava reddedilmiş ise de başvurucu tarafından açılan tam yargı davasında, AYİM İkinci

Dairesince başvuruçunun dizinde meydana gelen rahatsızlığın koşu eğitimi sırasında meydana geldiği gerekçesine yer verilmiş olması karşısında her iki karar arasında farklılık olduğu görülmektedir.

59. Yargısal kararlardaki değışiklikler, hukukun dinamizmini ve mahkemelerin yaklaşımını yaşanan gelişmelere uyarlama kabiliyetlerini yansıtmaya yönüyle olumludur. Ancak uygulamadaki birlikteliği sağlamaları beklenen yüksek mahkemeler içinde yer alan dairelerin benzer davalarda tatmin edici bir gerekçe göstermeksizin farklı sonuçlara ulaşmaları, bir kararın belirli bir daireye düştüğü takdirde onanacağı, başka bir daire tarafından ele alındığı takdirde bozulacağı gibi ihtimale dayalı ve birbirine zıt sonuçları ortaya çıkarır. Bu ise hukuki belirlilik ve öngörülebilirlik ilkelerine ters düşecektir. Ayrıca böyle bir algının toplumda yerleşmesi hâlinde bireylerin yargı sistemine ve mahkeme kararlarına duymaları beklenen güven zarar görebilir (*Semra Bekiroğlu ve diğerteri*, B. No: 2013/6717, 16/12/2015, § 69).

60. Aynı hukuki metne ilişkin olarak aynı derecedeki bağımsız yargı mercileri arasındaki yorum ve içtihat farklılıkları ile temyiz mercilerinin uyumsuzluklara ilişkin olarak tarafların talepleri ve delilleri arasındaki yorum farklılıkları, tek başına adil yargılanma hakkının ihlali niteliğinde kabul edilemeyeceği gibi (*Ahmet Sağlam*, B. No: 2013/3351, 17/9/2013, § 45) mahkemelerce, hukuk kurallarının yorumlanması ve delillerin değerlendirilmesinde farklılıklar meydana gelmesi ya da önceki çözümün tatminkâr bulunmaması, yeni kabul edilmiş bir yasanın yorumlanmasında içtihadın müstakar olması için belli bir zamana ihtiyaç duyulması gibi çeşitli nedenlerle içtihat değışikliğine gidilmesi de tek başına adil yargılanma hakkının ihlali niteliğinde kabul edilemez.

61. AYİM Üçüncü Dairesi yaptığı araştırma, dosyaya sunulan bilgi ve belgelere göre başvuruçunun dizindeki rahatsızlığın koşu eğitimi sırasında meydana gelmediği, İkinci Daire ise dosyadaki bilgi, hastane kaydı ve tedavi sürecine göre başvuruçunun dizinde meydana gelen rahatsızlığın koşu eğitimi sırasında meydana geldiği kanaatine ulaşmıştır.

62. Anayasa Mahkemesi, başvuruçunun davasının ne şekilde sonuçlanması gerektiğine dair herhangi bir çıkarım yapmamakla birlikte aynı olaya ilişkin verilen ve farklı talepleri içeren davalar hakkında her iki Daire tarafından somut olayın gerçekleşme koşullarına ilişkin kabul bakımından ortaya çıkan farklılıklarının, hukuki belirsizliğe yol açtığını ve başvuruçuyu için öngörülemez olduğunu değerlendirmektedir.

63. İncelenmesi gereken diğert bir husus ise aynı olaydan kaynaklı farklı kararlar verilmesi hâlinde çözüm sunabilecek yapısal bir mekanizmanın varlığı ve ne şekilde işletildiğidir.

64. Dairelerin kararları arasındaki farklılık, aynı olaydan kaynaklanan iki farklı davanın dosyalarında bulunan delillerin değerlendirilmesinden ve olayın gerçekleşmesine ilişkin kabulden kaynaklanmıştır. 1602 sayılı Kanun'un 26. maddesinin birinci fıkrasının (e) bendinde, prensibe taalluk eden hususlarda AYİM Başkanının, Başsavcısının veya Dairelerinin uygun gördükleri davaların Daireler Kurulunda görüşülmesini isteyebileceği belirtilmiş ise de başvuruya konu olayda böyle bir yöntemin uygulanmadığı yahut dava konusunun prensibe taalluk etmediğinin değerlendirildiği, ayrıca 1602 sayılı Kanun'un 64. maddesinde düzenlenen yargılanmanın yenilenmesi müessesinin başvuruçuyu tarafından işletilmesine karşın kararlar arasındaki farklılığın giderilemediği görülmektedir.

65. Bu kapsamda mevcut yapısal mekanizmanın işletilmesindeki eksiklikle birlikte ele alındığında aynı olaya ilişkin AYİM Dairelerinin kararları arasında bulunan farklılığın, başvurucunun açtığı davanın görülmesi bakımından hukuki belirsizliğe neden olduğu ve başvurucu açısından öngörülemez bulunduğu sonucuna varılmıştır.

66. Bu kapsamda, başvurucunun Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

3. 6216 Sayılı Kanun'un 50. Maddesi Yönünden

67. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkraları şöyledir:

“(1) Esas inceleme sonunda, başvurucunun hakkının ihlal edildiğine ya da edilmediğine karar verilir. İhlal kararı verilmesi hâlinde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yapılması gerekenlere hükmedilir. Ancak yerindelik denetimi yapılamaz, idari eylem ve işlem niteliğinde karar verilemez.

(2) Tespit edilen ihlal bir mahkeme kararından kaynaklanmışsa, ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldırmak için yeniden yargılama yapmak üzere dosya ilgili mahkemeye gönderilir. Yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmayan hâllerde başvurucu lehine tazminata hükmedilebilir veya genel mahkemelerde dava açılması yolu gösterilebilir. Yeniden yargılama yapmakla yükümlü mahkeme, Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında açıkladığı ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldıracak şekilde mümkünse dosya üzerinden karar verir.”

68. Başvurucu, anayasal haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüştü ve vazife malulü kabul edilerek idareye yapılan başvuru tarihinden itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte aylık bağlanması talebinde bulunmuştur.

69. Başvuru konusu olayda başvurucunun Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkının ihlal edildiği sonucuna varılmıştır.

70. Adil yargılanma hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılması hukuki yarar bulunduğundan kararın bir örneğinin yeniden yargılama yapılmak üzere AYİM Üçüncü Dairesine gönderilmesine karar verilmesi gerekir.

71. Dosyadaki belgelerden tespit edilen 206,10 TL harç ve 1.800 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 2.006,10 TL yargılama giderinin başvurucuya ödenmesine karar verilmesi gerekir.

V. HÜKÜM

A. Adil yargılanma hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın **KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,**

B. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkının **İHLAL EDİLDİĞİNE,**

C. Kararın bir örneğinin adil yargılanma hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Askerî Yüksek İdare Mahkemesi Üçüncü Daire Başkanlığına **GÖNDERİLMESİNE,**

D. 206,10 TL harç ve 1.800 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 2.006,10 TL yargılama giderinin **BAŞVURUCUYA ÖDENMESİNE,**

E. Ödemelerin, kararın tebliğini takiben başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

F. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 8/6/2016 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Engin YILDIRIM

Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR

Üye
Recep KÖMÜRCÜ

Üye
Alparslan ALTAN

Üye
Muammer TOPAL